

РЕШЕНИЕ

№ 4403

гр. София, 03.08.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.07.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова-Десподска
Ванина Колева**

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4211** по описа за **2020** година докладвано от съдия Радина Карамфилова-Десподска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП – [населено място], депозирана чрез юрк. Д. В. А. срещу решение № 296302 от 09.12.2019 г. по НАХД № 11592/2019 г. постановено по описа на Софийски районен съд, НО, 121-ви състав, с което е отменено наказателно постановление № 442163-F478729/12.06.2019 г., издадено от директора на дирекция „Обслужване“ при ТД на НАП, с което за нарушение на чл. 96, ал.1 от Закон за данъка върху добавената стойност /ЗДДС/ на [фирма] е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 500 лв. на основание чл. 178 от ЗДДС.

Касаторът оспорва решението като неправилно и незаконосъобразно. Счита, че не са налице предпоставки за отмяна на НП, както и, че в конкретния случай няма основания за прилагането на чл. 28 от ЗАНН. Моли да се отмени решението и потвърди НП.

В съдебно заседание не се явява и не се представлява. По делото са депозирани писмени бележки от процесуалния представител юрк. Д. В. А., в които са изложени доводи поддържащи основателността на жалбата. Претендира се и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба – [фирма] редовно призован, не се представлява. Представителят на Софийска градска прокуратура намира касационната жалба за неоснователна и пледира решението на районния съд да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

Административен съд – София – град, XXII касационен състав, като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба по наведените в нея касационни основания, предвидени в чл. 348, ал.1 от НПК, съгласно разпоредбата на чл. 218, ал.1 от АПК, във връзка с чл. 63, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество е неоснователна, по следните съображения.

Съгласно чл. 218 от АПК съдът обсъжда само посочените в жалбата пороци, като за валидността, допустимостта и съответствието на обжалваното решение с материалния закон, съдът следи служебно.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу атакуваното решение.

С обжалваното решение съдът е отменил като незаконосъобразно наказателно постановление № 442163-F478729/12.06.2019 г., издадено от директора на дирекция „Обслужване“ при ТД на НАП, с което за нарушение на чл. 96, ал.1 от Закон за данъка върху добавената стойност /ЗДДС/ на [фирма] е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 500 лв. на основание чл. 178 от ЗДДС.

За да постанови този резултат съдът въз основа на фактическата обстановка по делото съдът е приел в мотивите си, че АУАН и обжалваното НП са издадени при липса на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, като е посочено, че същите са издадени от компетентни длъжностни лица, спазени са давностните срокове по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН за съставянето и са съобразени с нормите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. По същество на спора, въззивният съд е посочил още, че от обективна страна не е установено нарушение на разпоредбата на чл. 96, ал. 1 от ЗДДС, като мотиви за това е, че дружеството не е надхвърлило облагаем оборот от 50000 лева за периода от 01.01.2017 г. до 21.12.2017 г.

Фактическата обстановка е правилно установена по делото от Софийски районен съд, след анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал-показанията на актосъставителя и писмените доказателства, приобщени по реда на чл.283 от НПК, вр.чл.84 от ЗАНН, като не е допуснато съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на събиране и преценка на доказателствените материали по делото или такова, довело до ограничаване процесуалните права на страните в административнонаказателното производство. Въз основа на обобщен анализ на доказателствата по делото е направен правен извод, че от сумата 54183, 55 лв. трябва да бъдат приспаднати 26 сторно бележки на сгрешени фискални бележки вариращи на стойност 4 612 лв., поради което е приложима разпоредбата на чл. 31, ал.1, т.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г.

Решението е правилно и законосъобразно, съответно на материалния закон и

постановено без допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила по аргументите изложени в него.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства по чл. 219, ал. 1 АПК. АССГ, в настоящия състав, възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка.

Съгласно действащата към момента на установяване на нарушението разпоредба на чл. 96, ал. 1 ЗДДС, всяко данъчно задължено лице, което е установено на територията на страната, с облагаем оборот 50 000 лв. или повече за период не по-дълъг от последните 12 последователни месеца преди текущия месец е длъжно в 7-дневен срок от изтичането на данъчния период, през който е достигнало този оборот, да подаде заявление за регистрация по този закон. Когато оборотът е достигнат за период не по-дълъг от два последователни месеца, включително текущия, лицето е длъжно да подаде заявлението в 7-дневен срок от датата, на която е достигнат оборотът. В ал. 2 на същата норма е дадено определение за "облагаем оборот", а именно - сумата от данъчните основи на извършените от лицето облагаеми доставки, включително облагаемите с нулева ставка; доставки на финансови услуги по чл. 46; доставки на застрахователни услуги по чл. 47. "Облагаема доставка" е всяка доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и 9, когато е извършена от данъчно задължено лице по този закон и е с място на изпълнение на територията на страната, както и доставката, облагаема с нулева ставка, извършена от данъчно задължено лице, освен в случаите, в които този закон предвижда друго /чл. 12, ал. 1 ЗДДС/.

Редът за отразяване на сторно операциите от страна на търговеца е предмет на правна уредба в чл. 31 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин. През проверявания период тази разпоредба е била изменяна, но задължението на търговеца да документира сторно операция при рекламация или връщане на стока, при операторска грешка или при намаление на данъчната основа, след приключена сметка на клиента, чрез издаване на документ от ФУ или ИАСУТД не е било отменяно. Не е отменяно и изискването за съдържание и реквизити на сторно документа. Такива документи /сторно бележки са представени по делото/, като въз основа на тези и останалите събрани по делото доказателства, които не са били съобразени от административния орган при издаването на НП, настоящият съдебен състав на съда намира за правилен изводът на СРС, че от представените по делото доказателства се установява, че дружеството [фирма] не е имало достигнати 50 000 лева оборот в периода 01.01.2017 г. – 31.12.2017 г., действителната сума възлизала на стойност 49 571, 55 лв.

При това положение и след като дружеството не е реализирало облагаем оборот за регистрация по чл. 96, ал.1 от ЗДДС за периода 01.01.2017г. до 31.12.2017 г. в размер на 54 183,55 лв., безспорно не е нарушило разпоредбата на чл. 96, ал.1 от ЗДДС, която се санкционира с имуществена санкция по чл. 178 от ЗДДС, която в случая е неоснователно наложена.

По тези съображения за материална незаконосъобразност на наказателното постановление е дължимо оставянето в сила на обжалваното решение.

По разноските по делото:

При този изход на делото и доколкото от ответника по касация не се претендират

разноски по делото, то такива не следва да присъждат.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вл. чл. 63, ал. 1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, XII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 296302 от 09.12.2019 г. постановено по НАХД № 11592/2019г. на Софийски районен съд, НО, 121-ви състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: